

[Ministeren for skatter og afgifter]

Regeringen kan derfor ikke støtte Fremskridtspartiets forslag. Vi vil fortsat leve op til den aftale, som vi har indgået med Det Radikale Venstre om energiafgifterne. Efter aftalen skal spørgsmål om eventuel regulering af energiafgifterne tages op to gange årligt, henholdsvis pr. 1. oktober og pr. 1. april, på baggrund af udviklingen i råoliepriserne og dollarkursen i de foregående to måneder.

Vi drøfter altså eventuelle justeringer næste gang pr. 1. april.

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil godt starte med at sige, at vi ikke kan støtte Fremskridtspartiets forslag i den form, der foreligger her. Vi er tilhængere af, at tilskyndelsen til at spare på energi fastholdes ved, at afgifterne forhøjes i en situation med faldende energipriser på verdensmarkedet.

Til gengæld vil jeg også gerne understrege, at sandheden jo er, at energipriserne det sidste år klart har ligget over niveauet fra marts 1985. Det viser faktisk de tal, som skatte- og afgiftsministeren har været så flink at sende udvalget her umiddelbart før debatten.

Den reguleringsmekanisme, som regeringen og Det Radikale Venstre har aftalt, og som skatteministeren omtalte, har jo netop i disse dage haft lejlighed til at bevise, at den intet er værd. Folk har jo i denne vinter haft energiudgifter, der har ligget over, hvad man var vant til, men alligevel har den aftale, regeringen og de Radikale har lavet, og som fru Bente Juncker fra CD var så stolt af, dengang den blev lavet – jeg tror oven i købet, hun kaldte det en garanti – jo netop vist sig intet at være værd i denne situation.

Derfor vil jeg gerne understrege, at regeringen og de Radikale øjensynlig kun kan finde ud af at sætte afgifterne op. De har øjensynlig kunnet finde ud af det i en sådan grad, at vi har fået det højeste skattetryk nogen sinde i danmarkshistorien. Men på trods af, at energipriserne altså nu ligger over marts 1985-niveauet, kan regeringen og de Radikale ikke finde ud af at sætte afgifterne ned, når det er nødvendigt. Og hvis de ikke kan finde ud af det, så må Socialdemokratiet og de andre partier herinde påtage sig den opgave.

Jeg vil også gerne understrege, at når man fører den afgiftspolitik, som regeringen har ført, så er det i hvert fald en absolut nødvendig forudsætning, at den sociale balance er i orden. Vi har gang på gang rejst kravet om, at fradraget for kørsel mellem hjem og arbejde skulle reguleres. Vi har rejst kravet om sociale kompensationer til pensionister, arbejdsløse, efterlønsmodtagere og andre svage grupper, der er blevet ramt af disse afgiftsforhøjelser. Regeringens egne tal, som de er fremkommet her i dag, viser klart og tydeligt, at f.eks. en arbejdsløs, der bor i en fjernvarmefyret lejlighed, har en betydelig højere varmeudgift, end den arbejdsløse havde i marts 1985, uden at han har fået en krone mere til rådighed, idet regeringen har fjernet reguleringen af arbejdsløshedsdagpengene.

Vi mener, der er behov for disse sociale kompensationer. Det har regeringen og de Radikale ikke villet være med til. Derfor stiller Socialdemokratiet forslag i Folketinget, som sikrer, at arbejdsløshedsdagpenge, efterlønsatser, SU, pensioner og sygedagpenge forhøjes. Jeg synes, det ville have klædt regeringen og dens støtteparti, hvis de havde været med til at fremsætte et sådant forslag.

Aagaard (KF):

Umiddelbart er det sikkert et populært forslag, Fremskridtspartiet her fremsætter om, at alle energiafgifter nedsættes til niveauet, som var gældende før påskepakkens vedtagelse. »Populært« skal forstås på den måde, at vi alle meget hurtigt glemmer, hvad vi betalte for de pågældende produkter bare én sæson tilbage, hvorfor mange sikkert opfatter afgifterne som årsag til den høje pris netop nu på de forskellige produkter.

Jeg vil dog ikke undlade at gøre opmærksom på, at udgangspunktet for regulering af afgifter er prisniveauet i foråret 1985, og ser vi bare på fyringsolie og 98 oktan benzin, så har udviklingen ifølge det svar i skatte- og afgiftsudvalget, som vi netop har modtaget fra skatteministeren, til dato været den, at fyringsolie, som den 1. april 1985 kostede 3.980 kr., for et år siden, den 1. april 1986, kostede 4.020 kr., og i dag – eller rettere sagt den 22. januar 1987, som er datoen for det tal, vi har fået opgivet – er prisen 4.140 kr., altså en stigning fra 1985 til nu på 160 kr. for 1.000 l. For benzin er de tilsvarende tal